

Az őszi

Azt a házi feladatot kaptam, hogy írjak fogalmazást az őszi. Címet is kell adnom neki. Legyen, mondjuk a “Nyárlopó”? Esetleg a “Színes is, meg nem is”?

Megvan, legyen a címe “Őszenyitó és évnnyitó”. Melyik rosszabb? Nem tudom, mert nekem ugyanaz. Az őszi egyenlő az iskolával.

Ősz. Mikor kimondom, hideg futkos a hátamon. Milyen szívtelen évszak? Képes csak úgy elvenni a vidám, boldog nyarat, s helyébe betenni komor, bús, ködös reggeleket. Az őszi hideg. Oly hideg, mint a szívünk, mikor bánatosan gondol a nyárra.

De bele kell nyugodni, hiszen ez a természet rendje. Az évszakok váltakozása örök. S ha őszinte akarok lenni, azért az őszi napsugár, bár bágyadt már, mégis megmelengeti a szívemet. Az őszi sok gyümölcs érésének ideje is. Milyen jó beleharapni egy zamatos, piros almába, ugye? A lédús körte, a dió, a birs is a kamrába, majd a konyhába kerül. Anya birsalmasajtot készít, ami nagyon finom. A diós sütemények pedig igazán utolérhetetlenek.

A szőlő szüretelése igazi ünnep sok családban. A nyári nap édessé, ízletessé érleli a fürtöket. A csemegeszőlőt elfogyasztjuk, a borszőlőből készül a hegy leve, a borivók öröme. A sok-sok barnás, bordós, sárgás levél színessé varázsolja a tájat. Autóból nézve, gyönyörű a fák, az erdő sokszínűsége.

Hirtelen egy erős szellőkés egy piros levelet fúj az arcomba. Gondolataimat visszatereli az elmúláshoz. Aztán eszembe jut: igyekezz haza, holnap dolgozat irodalomból, át kell nézni az anyagot! Fázósan húzom össze magamon a dzsekit.

Miklós Mátyás 6.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola